

АСФАЛЬТІВКА м'яко стелеться під автомобільними шинами. Темінь соснових борів змінюється світлістю березових гаїв. Грибні і ягідні місця. А скільки лікарських рослин квітує тут влітку! Пригадується, як колись їздили сюди приміським поїздом до станції Нерафа грибники. Тепер будь-якої пори не чути тут веселих голосів. Бо в лісі радіоактивні плями — результат чорнобильської біди 1986 року. За Дніпром — тридцятикілометрова зона...

Дорога піднімається вгору, виїжджаємо на віадук, що перетинає залізницю. Перед очима відкривається панорама красивого сучасного міста.

У МІСТІ ЕНЕРГЕТИКІВ

— Оце і є Славутич, — говорить голова відкритого акціонерного товариства «Домобудівник» Анатолій Миколайович Роговий. — Красиво, правда? Ми прийшли сюди першими восени 1986 року, коли було прийнято рішення про будівництво міста для працівників Чорнобильської АЕС. Я був тоді головним інженером домобудівного комбінату. Викорчовували ліс, знімали верхній шар ґрунту, закладали фундаменти і зводили стіни перших житлових будинків. Одночасно прокладалася й ця дорога, по якій безперервним потоком з Чернігівського ДБК йшов автотранспорт із залізобетонними панелями, розчином, столяркою. Поруч із працівниками комбінату трудилися працівники субпідрядних служб тресту «Чернігівпромбуд», зводив одноповерхові будиночки і трест «Чернігівоблагробуд». Будували тоді швидко, чітко вкладалися в строки введення житла. І вже влітку 1987 року в Київському кварталі Славутича з'явилися перші наші багатоповерхові будинки.

А поруч трудилися будівельники з Росії, Естонії, Латвії, Литви, Вірменії, Азербайджану і Грузії. Координацію робіт здійснював заступник начальника тресту «Чернігівпромбуд» Юрій Порфирович Василевич, що виконував обов'язки повноважного представника України із будівництва Славутича. Юрій Порфирович передчасно пішов із життя. Про його внесок у спорудження нового міста свідчить меморіальна дошка на одному з перших чернігівських будинків у Славутичі.

Славутич — місто інтернаціональне. На кожному кроці тут розмаїття архітектурних стилів, форм і кольорів, притаманних тим народам, представники яких його будували. Прибалтійські будинки, звичайно, відрізняються від кавказьких чи білгородських. Не схожі на інші і чернігівські. Звичайно, з розвалом Союзу господарські зв'язки Славутича з колишніми республіками припинилися. Тільки чернігівські та київські будівельники продовжують тут працювати. До речі, колектив «Домобудівника» спорудив 40 відсотків усього житла Славутича.

— І сьогодні, незважаючи на відомі труднощі, — розповідає А. М. Роговий, — ми здійснюємо тут повний технологічний цикл: від закладання інженерних мереж, фундаментів — до опорядження, благоустрою і введення житла в дію.

У Славутичі щотижня проводяться летучки, засідання штабу будівництва з участю найважливіших міських служб. Тут завжди присутні генеральний директор ЧАЕС С. К. Парашин, його заступник по будівництву В. С. Крупський, голова Славутицької міської Ради В. П. Удовиченко. Раз на тиждень бувають такі зустрічі безпосередньо на будівельних об'єктах. Оперативно і по-діловому вирішуються актуальні питання.

Того дня ми побували на об'єктах, які споруджує «Домобудівник» у Славутичі. Ось 160-квартирний будинок, нещодавно вже заселений, інший готовий до здачі, на одному ведуться опоряджувальні роботи, на двох іде монтаж і закладається фундамент ще одного. Отже, проглядається перспектива введення житла не тільки на нинішній, але й на 1996 рік. Крім того, в цьому містобудівному комплексі чернігівські будівельники споруджують базу охорони лісів, а також 20 комфортабельних котеджів з усіма зручностями.

Акуратні зелені вагончики з емблемою «Домобудівника» — тимчасове пристанище трудівників, що працюють, так би мовити, в польових умовах, утворюють невеличке містечко. Тут же розташована їдальня, магазин. Під час обідньої перерви на осонні зібралися люди.

— Тут трудиться більше сотні чернігівців, — розповідає начальник дільниці А. Н. Ворона. — Це бригади монтажників, столярів, плиточників, мулярів, штукатурів, малярів, сантехніків, підсобні робітники. Майже всі роботи виконуємо власними силами. Допомогають лише електрики із СУ-430 та працівники управління «Київліфт». Справи йдуть, хоч, звичайно, і труднощі всіляких вистачає. Самі розумієте, який зараз час.

Є в Славутичі і Чернігівський квартал, котрий ще тільки вимальовується. Тут розпочато спорудження двох будинків. Згодом буде закладено ще один. У січні бригада монтажників, яку очолює Микола Татарчук, зводила стіни дев'ятиповерхового будинку в Чернігові по вулиці Фрунзе, а сьогодні повним ходом за допомогою двох кранів зводить такий же будинок у Славутичі. Стараються столяри, опоряджувальники, сантехніки, електрики. Адже на черзі задача нового будинку. Треба добре підготуватися до прибуття державної комісії.

За свій труд будівельники одержують певну частку житла. В цьому році їм буде виділено 20 квартир у Славутичі. Той, хто стоїть у квартирній черзі в Чернігові, матиме можливість отримати житлову площу в наймолодшому місті України. Адже житло зараз дуже дороге. його одержати — велика проблема. Безплатно житло тепер ніхто не дає.

Недавно на всіх об'єктах Славутича і Чернігова, які споруджує «Домобудівник», побував директор виробничого об'єднання «Чорнобильська атомна електростанція» С. К. Парашин із своїми спеціалістами. Вони детально ознайомилися з промисловою базою будівельної організації. Було заявлено про те, що співробітництво з «Домобудівником» не тільки триватиме, а й розширюватиметься, обсяги будівництва житла збільшуватимуться, виділяться і будуть виділятися кошти на розвиток його матеріально-технічної бази.

До інфраструктури Славутича входить чимало комунальних споруд, об'єктів соціальної культури. Тут прекрасні школи, дитячі садки, магазини, лікарня та інші заклади. Виростають будинки, поступово забудовуються нові мікрорайони. Але спорудження деяких об'єктів затримується через відомі труднощі. І все ж молоде місто будується, росте вгору і вшир. В цьому не мала заслуга чернігівських будівельників.

Березневого дня на Чорнобильській АЕС і в місті Славутичі побував Президент України Леонід Кучма. Енергетиків хвилювала майбутня доля станції і, звичайно, міста, в якому вони живуть. Люди запитували про це. «На ваш вік вистачить», — сказав Президент. Що це означає конкретно, покаже недалеке майбутнє. Але місто буде. Йому жити віки.

В. ВАСИЛЬЧЕНКО.